

„אם אתה מדבר עם אלוהים,

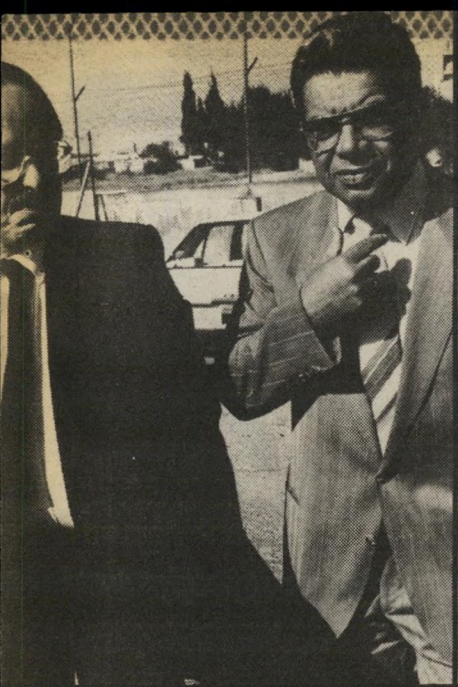
תזכיר אותי! אמרה השוכנת

ביום השישי עמד עורך-הדין רם כספי על דוכן-העדים בבית-הדין מיישפט המחוזי בתל-אביב והעיד כנא- שם בפרשת הפגישה הלילית. ביום הראשון מיד אחר-כך, נסע לירושלים, כדי להופיע שם כסניגורו של חברו, עורך-הדין שמואל ברזל, שהסתבך גם הוא והנאשם בפרשת בנק צפון-אמריקה.

גלימת-הסניגור הולמת את רם כספי פי הרבה יותר מאשר חליפת-הנאשם. כאשר העיד כנאשם, לפני השופטת שרה סירוס, לא יכול היה לשלוט כלי-שוננו ואמר: „אני מוכן להיות כך תמותה רגיל, כי אילו הייתי כזה כל המיפוט הזה לא היה קיים”

השופטת, בחושיה-הומור השנונו שלה, אמרה לו: „אם אתה מדבר עם אלוהים, אל תשכח להזכיר אותי” כספי: „פסיית אני בן-תמותה רגיל,

את התחנה, הוא רוצה להתלוות אלי כדי שלא אטעה בכניסה. ופתאום, מאי חורי השיחים, קופצים צלמים ומצלמים אותי, ואחר-כך מתפרסמת תמונתי ב- עיתון יחד עם קציני-המישטרה לציד. לכל אורך עדותו לא עמד רם כספי לבדו בבית-המישפט. מלבד סניגורו, ישב גם אבא — מיכה כספי — על ספסל-הסניגורים. כספי-האב היה גם הוא יועץ המישפטי הפרטי של גדולי-האומה, והיתה לו יד בפרשות רבות. כאשר הבן חזר לקראת סיום עדותו ואמר: „אני רוצה, אני רוצה” המישפט יידע מה שעבר עלי. הייתי עסוק בפרשה מסוימת בכל בוקר, עד ארבע בבוקר, לחש אבא כספי מספסל עורכי-הדין: „בפרשה ממלכתית” והנאשם, שקלט זאת, הוסיף מיד: „אלא מה? עניין פרטי שלי כל מעיני במשך השנה היו בפרשה זו. ולמה אני מזכיר

ציון צפריה, העולם הזה

אבי ולדמן, העולם הזה

כספי כנאשם וכסניגור (עם מרשו, עורך-הדין ברזל) דן. תעביר לי את שרביטה-המונצח

„לא בן-תמותה רגיל”

זאת? מכיוון שאז החל הדואט בין הח"כ והעיתונאי? לכספי היו טענות גם נגד חבריו לספסל-הנאשמים. על עורך-הדין ש-רא גא בלזר, שייצג בפגישה הלילית את אלברט אוולאי, כעס, מפני שלא היה די בקי בפרטי הפרשה, ולא ידע כי אוולאי הוצא מחקירת-מצ"ח יום קודם לכן. „אני רגיל שעורך-דין מייודע ומוכן היטב, כאשר הוא מייצג לקוח”, אמר כספי. אף על ח"כ שלמה עמר, שבגללו החלה כל הפרשה, כעס כספי, ולא חסך ממנו את שבט-לשונו. „כאשר הסתיימה הפגישה, וירדנו למטה, כעסתי, זעמתי ורתחתי על ביזבוז-הזמן ועל המידע הבלתי-אמין שנמסר לי. אמרתי לעמר, עבדו עלינו, הכל עורבא-פרח, קלאם-פארי”

אבא מיכה כספי האב, הבן ורוח המדינה

אבל גבירתי יודעת למה אני מתכוון. תחושתו זו של כספי שלטה בכל עדותו כמישפט. הוא פתח בעדותו לפני שבוע, כאשר אמר: „אני לא רוצה לאמר לבית-המישפט מה אני עושה ובמה אני עוסק. באותה תקופה (של הפגישה הלילית) עברתי 20 שעות ביממה, עד שלוש בבוקר. בכל יום מתנהלות במישרי בין 10-15 ישיבות...”

לאיש מהיושבים באולם לא היה ספק לאיזה עניין מתייחס הנאשם. הוא רצה להזכיר — למי שאולי שכח — כי באותה תקופה היה עסוק מאוד בש-ליחות ממלכתית, כאשר התבקש על-ידי שימרון פרס לעזור בפרשת-פר-לארד. לאדם המרגיש עצמו כידיד של גדולי-עולם, יועץ של ראשי-ממש-לות ושרים, קשה להיות נאשם. על כן, גם מעל דוכן-העדים, ביקש כספי מס-ניגורו, עורך-הדין דן אביי-צחקי: „דן, תן לי את שרביט-הניצוח” וכאשר הסניגור ניסה להשתלט על לקוחו הסורר, דרש כספי: „דן, תן לי לנהל זאת, אני יודע מה אני עושה”

הכל עורבא פרח

אין ספק כי כספי נעלב מאוד מיה-סה של העיתונות אליו בפרשה. בבית-המישפט אמר: „הבאתי 400 כת-בות למישפט הזה, כתבות שנכתבו לפ-ני המישפט על הפרשה. אשתי גורה אותן. עברך וזה לכותרת ראשית, ער-רדין רם כספי נחקר במישטרה בי-דיוק ביום שבו היה ג'ורג' שולץ בארץ. כספי: „ריברתי עליך עם העורך של ידעו-אחרונות, הוא אמר לי שלא היה באותו יום במערכת, כי הוא לא היה נותן לזה לקרות מפני שזו דיספרופורציה”

אלא שכוחו של כספי נגד עורכי-העיתונים לא עזר לו כאשר „העיתונאי (מרדכי גילת), מתחילת הפרשה, התחיל בדואט עם הברכנסת. חבר-הכנסת היה מגיש שאילתה, למשל: כיצד מעסיקים עורך-דין פלילי, כמובן זה שמעורב בפרשה פלילית, בעניין של פרשה ממלכתית? והעיתון פירסם, והח"כ המשיך לשאול.” כספי התלונן גם על קציני-המישטרה מסויים, שחיכה לו במיגרש-החנייה של מישטרת פתח-תיקווה, כאשר בא לה-עיד שם. „שאלתי אותו אם כל אדם שבא להעיד מלווה עליידי קצין לתח-נה, והוא אמר שמכיוון שאני לא מזכיר

במאה שלנו

במיסדרונות בית-המישפט יש התעניינות רבה בפגישה הלילית ובתוצאות המישפט. „זה לא היה יכול לקרות במאה ה-19, אמר עורך-דין שישב במיוזנו, „אז איש לא היה מעז להעמיד לדין אדם בעל כוח ועוצמה פוליטית כמו כספי, אדם היועץ למלכים ולנסיכים: זה רק במאה שלנו, מאז שגבר כוחה של העי-תונות והיא הפכה למעצמה השביעית, שרבו כזה יכול בכלל לקרות” עורכי-דין אחרים, כמו הפרקליטות פנינה דבורין וליאורה גלט, ועורך-הדין שלום פסקא, פשוט מגיעים לאר-לם ומקשיבים לדיונים. שלא לדבר על בני-המישפחה, כמו עורך-הדין אסף כס-פי, אחיו הצעיר של רם כספי, ואחותו רינה, שקיבלה אף היא רישיון עריכת-דין לפני כמה חודשים, היושבים רך-קבע בקרב הקהל ועוזרים בנוכחותם למורל של הנאשם. אבל סיבולתו של רם כספי טרם הסתיימו. בסוף החודש הוא חוזר לדוכן-העדים, והפעם ייחקר חקירה נגדית עליידי התובעת מרים רוונטל, העומדת להטיח בפניו מיספר לא קטן של שאלות קשות ומביכות, כמעט כמו לפני נאשם בן-תמותה רגיל.

נאשם וקהל: רם כספי ופנינה דבורין במאה ה-19 זה לא היה קורה

אילנה אלון * בערבית: מילים ריקות.